

sin kollega, men mens kollegaen passer sit arbejde på et almindeligt lagerhus derude og er underlagt det danske skattesystem, så får den medarbejder, der går ind i UNICEF's eller UNDP's hus, en løn, som ikke beskattes i Danmark, fordi han får den udbetalt af FN-systemet.

Så er argumentet fra regeringen og ministeren, at det skyldes, at Danmark har tiltrådt en række internationale konventioner, som siger, at sådan skal det være; men så bør ministeren efter at have trukket vejret erklære, at Danmark agter at få disse konventioner lavet om. For det er jo fuldstændig urimeligt, at folk, der udfører det samme arbejde, blot fordi de har en anden arbejdsgiver og denne arbejdsgiver er et internationalt organ, slipper for at betale dansk skat og betaler en international skat, som oftest er betragtelig lavere end den danske. Ja, rent faktisk er det sådan, at al den stund Danmark har verdens højeste indkomstskatter, så vil man, uanset hvor i verden man vil være henfalden til at betale indkomstskat, slippe billigere end i Danmark.

Hvis det nu i stedet var et privat firma, der boede ude i Nordhavn, og som havde et lager derude, ville det jo ikke være sådan, at fordi dette firma kommer fra f.eks. Florida, hvor man ikke betaler indkomstskat, kunne de ansatte slippe for at betale indkomstskat, fordi de var ansat ved et amerikansk firma med hjemsted i Florida. Men blot fordi man er ansat under FN-systemet, som har hjemsted i New York, slipper man for at betale den danske skat.

Nøjagtig det samme kan gøre sig gældende ikke med en lagerarbejder, men f.eks. med en kontorfunktionær ansat i Miljøagenturet. Vedkommende kan igen slippe for at betale de høje danske skatter, fordi den arbejdsgiver, der står øverst på papiret, i dette tilfælde er EU's Miljøagentur.

Vi mener med andre ord, at alle de danske personer, som er ansat i den slags organer, bør betale dansk skat, når de har deres bopæl og virke på dansk jord.

Det kan godt være, at den opgave, der så ligger foran os, ikke blot er at ændre en enkelt paragraf i ligningsloven, men at vi fra dansk side skal gå til FN, til NATO, til EU, til Europarådet osv. og forhandle de pågældende steder om at få disse regler lavet om. Det synspunkt skulle vi have haft fra regeringen i dag. Den erklæring, skatteministeren skulle have givet Folketinget, var, at det agter han at påtage sig, men det var ikke det, vi fik at vide i dag.

Det, vi fik at vide, var, at der har været et par samråd i Folketingets Skatte- og Afgiftsudvalg, og dem skal ministeren da bestemt have tak for; de har været oplysende. Under de samråd har ministeren erklæret, at der er sat et juridisk udredningsarbejde i gang med henblik på at finde ud af, om man kan få lov til at beskatte en række af de frynsegoder, som der særlig i EU-systemet er, og ministeren kan ikke afvise, at der kan blive tale om, at man fremover vil komme til at opleve beskatning af disse frynsegoder. Men frynsegoderne er kun et lille hjørne af det store komplekse, vi har foran os. Der er både selve lønningernes niveau, og der er beskatningen af selve honoraret, som i stedet for at være dansk beskatning er international beskatning.

Jeg kunne forstå på Venstres ordfører, at Venstre er med på alt, hvad der er muligt, inden for overholdelse af de konventioner osv., vi har, og det tilsagn skal Venstre selvfølgelig have tak for.

Den konservative ordfører, hr. Flemming Hansen, var inde på, at man skulle se på tingene, og at der var en vis tendens i retning af, at man nu ville gøre op med disse ting. Hr. Flemming Hansen spurgte så, hvorfor Fremskridtspartiet havde glemt de diæter, som europaparlamentarikerne får udbetalt.

Jeg beklager meget, hvis forslaget tekst under punkt 1 ikke omfatter diæter, men når vi skriver, »... at den betaling, de modtager for varetagelsen af hvervet«, er der for Fremskridtspartiet i den sætning indeholdt de pågældende diæter, men hvis ikke det er klart og tydeligt nok, takker jeg for hr. Flemming Hansens præcisering.

SF havde det synspunkt, at man skal overholde de internationale aftaler. Det mener Fremskridtspartiet også, men vi må have det ambitionsniveau at få lavet aftalerne om, når de er så kraftigt urimelige, som tilfældet er.

Hr. Keld Albrechtsen fra Enhedslisten spørger, om det var en mulighed, at man lader parlamentsmedlemmer, f.eks. i Europa-Parlamentet, aflønne nationalt og så får både et lønniveau og et beskatningsniveau, der er afstemt efter de nationale vilkår.

Man kunne selvfølgelig, og det er også det, der oftest sker, fremføre det modargument, at så vil en dansk europaparlamentariker sidde ved siden af en tysk europaparlamentariker, og der vil være en markant forskel i det lønniveau og det beskatningsniveau, de er på.